

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619202512
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619202512.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanej O. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX C., zastúpenej Viktória Hellenbart, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Ulica Martina Rázusa 146/23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640, o zaplatenie 1.431,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 8Csp/61/2019-92 zo dňa 20. novembra 2019 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v I. a III. výroku **m e n í** tak, že

II. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 781,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 781,98 eur od 11. 09. 2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobu v časti o zaplatenie istiny 150,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 150,- eur od 11. 09. 2016 do zaplatenia **z a m i e t a**.

IV. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 9,24 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 20. novembra 2019 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 931,98 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 931,98 eur od 11. 09. 2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Žalobu sčasti zaplatenia sumy 403,68 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 1.335,66 eur od 11. 09. 2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- eur, len ročný úrok z omeškania zo sumy 1.335,66 eur do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 95,94 eur zamietol (II. výrok). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 30 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania (III. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 30. 05. 2019 bolo zaplatenie istiny 1.335,66 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 07. 2015, ktorou žalobca poskytol žalovanej úver 1.500,- eur. Žalobca vyhlásil mimoriadnu okamžitú splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná

bola s úhradou splátky č. 7 s omeškaním viac ako tri mesiace. Žalovaná suma 1.335,66 eur predstavuje súčet nezaplatených splátok; do podania žaloby žalovaná zaplatila 568,02 eur.

1.2. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č.k. 8Csp/61/2019-28 z 28. 06. 2019, ktorý okresný súd zrušil uznesením č.k. 8Csp/61/2019-45 zo dňa 05. 08. 2019, právoplatným dňa 03. 09. 2019, po podaní odporu žalovanou. Žalovaná v odpore namietla poskytnutie pôžičky vo výške 1.500,- eur, pretože z podkladov pripojených k žalobe jej mal žalobca vyplatiť 629,14 eur a ona jemu zaplatila 568,02 eur, teda rozdiel je 69,12 eur. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru vyplýva, že z revolvingového úveru mala byť odpočítaná suma 720,86 eur. Neuznala ani žalobou uplatnené príslušenstvo pohľadávky, lebo uplatnený poplatok za poskytnutie úveru bol 150,- eur a poplatok na základe údajnej dohody o poskytnutí mesačnej služby v celkovej výške 1.234,44 eur bol v mesačnej výške 34,29 eur. Miera RPMN prevyšuje priemerné hodnoty RPMN pri poskytovaní úveru v období, keď mal byť úver žalovanej poskytnutý. Výpočet mesačnej splátky úveru uvedený v oznámení o jeho schválení zo 16. 07. 2015 nekorešponduje s dohodnutými zmluvnými podmienkami, ak mal byť úver poskytnutý sumou 1.500,- eur a splácaný v 36 mesačných splátkach po 41,67 eur, čo je uvedené v oznámení o schválení úveru. Žalovaná mala z úveru zaplatiť úrok 17,45 % ročne, čo je 261,75 eur, takže mesačne by mala splácať úrok 21,81 eur, no v oznámení o schválení úveru je uvedených 11,21 eur. Pri počte splátok 36 mala celková výška úroku predstavovať 785,25 eur a žalovaná mala spolu zaplatiť 2.285,25 eur. K tejto sume si žalobca uplatnil poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur, čím mali jej náklady na úver činiť 2.435,25 eur. V oznámení o schválení úveru sú však uvedené celkové náklady dlžníka 2.053,68 eur, teda o 381,57 eur menej. Žalobca mienil od žalovanej získať 3.138,12 eur, pretože v oznámení o schválení úveru uvádza, že v mesačnej splátke platenej žalovanou je zahrnutá suma 41,67 eur, úrok 11,21 eur (nie 21,81) a splátka podľa dohody vo výške 34,29 eur, čo spolu predstavuje mesačnú splátku úveru 87,17 eur, ktorú žalovaná niekoľkokrát zaplatila. Položka 34,29 eur, splátka podľa dohody je z dokladov predložených žalobcom neidentifikovateľná. Z oznámenia žalobcu o schválení úveru vyplýva, že mala existovať dohoda o poskytovaní služieb, za ktorú mala žalovaná zaplatiť za 36 mesiacov 1.234,44 eur. Zo sumy 1.500,- eur si žalobca strhol 150,- eur, čiže v skutočnosti žalobkyni neposkytol žiadnu sumu. Vynásobením mesačných splátok 87,17 eur s ich počtom 36 je výsledkom suma 3.138,12 eur, ktorej zaplata stranami nebolo dohodnuté. Pri úplnom zaplatení žalovaná preplatila požičanú sumu o 109 %. Reálne jej však bola poskytnutých 629,14 eur, ktoré by preplatila o 200,5 %. Započítanie sumy za údajne nesplatený predošlý úver vo výške 720,86 eur je uplatnením súm, poplatkov a úrokov v rozpore so zákonom. Za nejasné a zavádzajúce žalovaná označila oznámenie o zosplatení zo dňa 14. 08. 2016 aj jeho žalobcom tvrdené doručenie dňa 24. 08. 2016. Podľa žalovanej zmluva o úvere obsahuje viaceré neprijateľné podmienky a porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ju robia neplatnou, alebo oprávňujú požadovať vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov.

1.2.1. Žalobca vo vyjadrení k odporu tvrdil, že dohoda o poskytnutí služieb bola individuálnym dojednaním, samostatným právnym úkonom. Jej uzatvorenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaná nikdy netvrdila nezáujem o dané služby, alebo že nechce platiť odplatu za možnosť ich poskytnutia. Nevyužila možnosť ukončenia dohody výpoveďou alebo dohodou. Odplata za služby podľa dohody o poskytovaní služieb nie je predmetom žaloby a nemohla byť zahrnutá ani do výpočtu RPMN pre úver v zmysle § 2 písm. b/, i/, g/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Namietol tvrdenie žalovanej, že jej neposkytol sumu 1.500,- eur. Žalovaná požiadala o započítanie pohľadávky zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, preto jej bol na účet vyplatený rozdiel vo výške 629,14 eur.

1.2.2. Žalovaná reagovala vyjadrením doručeným súdu prvej inštancie dňa 19. 10. 2019. Poprela v ňom uzatvorenie dohody o poskytovaní služby so žalobcom a uviedla, že mu plnila bez právneho dôvodu a platby v sume 205,74 eur žiada započítať na žalobcovu pohľadávku. Citovala § 53 ods. 4 písm. t/, v/ Občianskeho zákonníka a tvrdila, že už v texte žiadosti o úver, ktorý sa mal stať samotnou zmluvou o úvere bola uvedená informatívna splátka úveru aj so započítaním platby podľa dohody o poskytovaní služieb s uvedením poznámky „ak bude uzatvorená“. Zotrvála na tom, že jej úver nebol poskytnutý čiastkou 1.500,- eur. Pokiaľ žalobca tvrdil, že časť úveru bola započítaná na zostatok iného revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX, v zmluve zo dňa 16. 07. 2015 sa výška zostatku neuvádzala, objavila sa len v oznámení žalobcu o schválení úveru zo 16. 07. 2015 sumou 720,86 eur. Z histórie platieb žalovanej predloženej žalobcom vyplýva, že mala zaplatiť 7 splátok, avšak v oznámení o zosplatení ju žalobca upozorňuje na nezaplataenie splátok 10, 11 a 12, preto musela zaplatiť aj splátku 8 a 9 v plnej výške. Tvrdila absenciu zmluvných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. g/ a h/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Úroková sadzba bola stanovená na 17,45 % ročne, ale podľa výšky mesačných splátok 11,21

eur vychádzala na 8,9 % ročne. V RPMN sa podľa tvrdenia žalobcu mesačná platba 34,29 eur zahrnutá v mesačnej splátke úveru nepremieta, podľa zverejnenej priemernej RPMN pre júl 2015 (11,9 %) výška RPMN určená žalobcom 25,70 % dosť prevyšuje priemernú hodnotu. Namietla aj absenciu výšky, počtu, frekvencie splátok (§ 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo 16. 07. 2015 a oznámenie o schválení úveru obsahovalo určenie výšky splátky, počet splátok aj termín splatnosti ako aj frekvenciu, bolo však v rozpore s ďalšími jednostrannými právnymi úkonmi žalobcu - oznámením o zosplatnení zo dňa 14. 08. 2016, v ktorom bolo uvedené omeškanie žalovanej so splátkou č. 10, 11, 12. Tvrdila, že Národná banka Slovenska zverejnila priemernú výšku RPMN v júni 2015 11,94 % a v júli 2015 11,90 %. Poprela aj žalobcom uplatnené sankcie za omeškanie (úrok z omeškania aj zo zmluvnej pokuty a zmluvnú pokutu 0,04 % denne), pričom zmluvnú pokutu uplatnenú súčasne s úrokom z omeškania považovala za neprimeranú.

1.3. Súd prvej inštancie mal po vykonanom dokazovaní preukázané, že žalovaná ako záujemkyňa požiadala o poskytnutie úveru, vyplnila body 2 a 5 formulára s označením Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere (svoje osobné údaje a údaje o požadovanom revolvingovom úvere), žiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 1.500,- eur, splatného v 36 mesačných splátkach po 52,88 eur (vrátane úrokov). Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť bola 2.053,68 eur, predpokladaná RPMN 26,68 %, ročná úroková sadzba 17,45 %, priemerná RPMN za úver 37,67 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musela žalovaná zaplatiť 2.053,68 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,45 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu žalovaná podpísala dňa 15. 07. 2015. Úver bol poskytnutý bez uvedenia účelu pod č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaná súčasne žiadala o započítanie pohľadávky v podobe nesplatených splátok úveru zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou v podobe jej nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa tejto zmluvy o revolvingovom úvere, a to ku dňu poskytnutia úveru. Žalobca dňa 16. 07. 2015 vyplnil bod 6 formulára - údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v ktorom uviedol, že poskytnutá čiastka úveru je 1.500,- eur, splatnosť úveru 36 splátok, mesačná splátka 52,88 eur, celková čiastka, ktorú musí žalovaná zaplatiť 2.053,68 eur, RPMN 25,70 %, ročná úroková sadzba 17,45 %, priemerná RPMN 37,67 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí žalovaná zaplatiť 2.053,68 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,70 %, ročná úroková sadzba revolvingu 17,45 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur. Žalobca podpísaním formulára dňa 16. 07. 2015 v porovnaní s bodom 5 zmenil údaj týkajúci sa predpokladanej RPMN za úver (25,70 % oproti 26,68 %) a údaj o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (25,70 % oproti 26,68 %), tiež dopísal ročnú sadzbu úrokov z omeškania 5,05 %. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 07. 2015 obsahuje údaje o schválenom úvere. Dňa 16. 07. 2015 žalobca poukázal žalovanej sumu 629,14 eur a žalovaná zaplatila žalobcovi do podania žaloby 568,02 eur (31. 08. 2015, 01. 10. 2015, 05. 11. 2015, 09. 12. 2015, 13. 01. 2016, 29. 01. 2016 po 87,17 eur a 14. 10. 2016 sumu 35,- eur).

1.4. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 9 ods. 1, 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že zmluva o úvere uzatvorená stranami sporu je absolútnym obchodom a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, aj zmluvou spotrebiteľskou spravujúcou sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), ktoré sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch. Údaje uvedené v bode 5 úverovej zmluvy o požadovanom úvere sú návrhom na uzavretie zmluvy odlišnými od údajov o schválenom úvere, uvedenými v bode 6 zmluvy. Pre zmluvu o spotrebiteľských úveroch zákon stanovuje obligatórnu písomnú formu (právnym následkom jej nedostatku je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru). Táto sankcia sa vzťahuje aj na povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu. Okrem nedostatku písomnej formy v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje správny údaj o RPMN vyžadovaný v § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch (odlišne uvedený v žiadosti žalovanej, až pri schválení úveru a podpise zmluvy žalovanou), preto súd prvej inštancie považoval úver poskytnutý žalovanej v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi len sumu poskytnutého úveru (z úveru vo výške 1.500,- eur žalobca žalovanej poukázal sumu 629,14 eur po započítaní nedoplatku skôr poskytnutého úveru podľa žiadosti žalovanej). Žalovaná zaplatila sumu 568,02 eur (nepreukázala svoje tvrdenie o zaplatení sumy 784,53 eur), preto je výška jej dlhu voči žalobcovi 931,98 eur. V tejto časti okresný súd žalobe vyhovel. Lehotu na splnenie povinnosti určil podľa § 232 ods. 3 prvá veta Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s.

p.“), pretože nezistil dôvody pre poskytnutie dlhšej lehoty. Žalobu v časti zaplatenia sumy 403,68 eur (1.335,66 - 931,98 eur zamietol), lebo poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov. Rovnako zamietol žalobu aj v časti zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky v sume 95,94 eur a úroku z omeškania 0,4 % ročne zo sumy 1.335,66 eur od 11. 09. 2016 do zaplatenia. Vzhľadom na omeškanie žalovanej so splnením peňažného záväzku súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 931,98 eur od 11. 09. 2016 do zaplatenia, ktorý žalovaná nenamietala.

1.5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C. s. p.. Predmetom konania na základe podanej žaloby bolo zaplatenie sumy 1.431,60 eur. V časti zaplatenia sumy 931,98 eur žalobe vyhovel, čo predstavuje úspech žalobcu (65 %). Vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol (35 % zo žalovanej sumy), čo predstavuje úspech žalovanej. Čistý úspech žalobcu v konaní predstavuje 30 %, preto má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v tomto rozsahu. O výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Proti I. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie tvrdiac, že okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré následne viedli k nesprávnemu právnemu názoru. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol. Uplatnila si trovy konania pred súdom prvej inštancie aj trovy odvolacieho konania.

2.1. Žalovaná podotkla, že rozdiel medzi sumou 1.500,- eur a sumou 568,02 eur je 937,92 eur, a nie 931,98 eur. Súdu prvej inštancie vytkla, že sa pri vykonávaní dokazovania a hodnotení dôkazov nevysporiadal s jej námietkou, že žalobca nepredložil dôkazy o poskytnutí pôžičky (revolvingového úveru) vo výške 1.500,- eur. Z rozpisu platieb poskytnutých žalobkyni a zaplatených žalobkyňou (zrejme má byť správne uvedené žalovanej a žalovanou, pozn. odvolacieho súdu) vyplynulo poskytnutie sumy 629,14 eur žalobcom žalovanej. Žalobcom predložené dôkazy podľa žalovanej nepreukázali oprávnenosť zápočtu čiastky 720,86 eur žalobcom na splatenie skoršieho úveru. Rozdiel medzi sumou 1.500,- eur a započítanou sumou 720,86 eur potom činí 779,14 eur. Žalovanej však bola a mala byť poskytnutá suma 629,14 eur, čo je o 150,- eur menej, než na čo mala podľa údajnej dohody nárok. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol prečo uznal, že žalobca poskytol žalovanej aj čiastku 150,- eur, ktorá bola pravdepodobne strhnutá žalobcom z pôžičky jednostranne ako (nezákonný) poplatok za poskytnutie úveru. Okresný súd pritom časť žaloby zamietol pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žiadosť žalovanej o započítanie zostatku skoršieho úveru vo výške 720,86 eur zo žalobcom predložených dôkazov nevyplyva. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou žalovanej, že žalobca nepreukázal právny základ sumy započítanej na poskytnutý revolvingový úver. Žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) zotrvala na tom, že aj v sume 720,86 eur sú započítané čiastky, na zaplatenie ktorých by ju súd nezaviazal.

2.2. Svoje tvrdenie o úhrade 9 splátok po 87,17 eur žalovaná oprela o žalobcom predložené oznámenie o zosplatnení zo dňa 14. 08. 2016, v ktorom žalobca uvádza omeškanie žalovanej so zaplatením splátky 10, 11, 12. Z toho podľa žalovanej (ďalej aj „odvolateľky“) logicky vyplýva, že žalobca uznal, že zaplatila prvých 9 splátok. Tvrdenie žalobcu v žalobe, že na žiadosť žalovanej odložil splatnosť splátok 7, 8, 9 a mali sa považovať za splátky 37, 38 a 39 označila za účelové. Žalobca pritom ďalej uvádza, že žalovaná meškala so splátkou 7 o viac ako 3 mesiace, preto jej doručil oznámenie o zosplatnení celého úveru 24. 08. 2016. Dôkaz o dohode zmluvných strán o odklade splátok 7, 8, 9 predložený nebol. Tvrdeniu o omeškaní žalovanej so splátkou 10, 11, 12 a oznámení o zosplatnení zodpovedá mesiacom máj, jún a júl 2016. Aj vyčíslenie sumy, s ktorou bola žalovaná v omeškaní zodpovedá trom splátkam. Ak by žalovaná zaplatila len 6 splátok, meškala by so 6 splátkami. Stotožnila sa s konštatovaním okresného súdu, že nepredložila dôkaz o zaplatení 9 splátok. Nepredložila ale ani dôkaz o zaplatení 6 splátok, tento predložil žalobca. Dôkazy predložené žalobcom však preukazujú, že mohla zaplatiť 9 splátok. To, že žalovaná nevie predložiť dôkaz o poukázaní splátok 7, 8, 9, nie je bez ďalšieho dôkazom o tom, že by tieto splátky nezaplatila.

2.3. Žalovaná preto zhrnula, že podľa dôkazu predloženého žalobcom jej tento poskytol sumu 629,14 eur, z ktorej ona podľa zhodných tvrdení zaplatila 523,02 eur, rozdiel je vo výške 106,12 eur. Nepovažuje za preukázané zaplatenie menej ako 9 splátok; tvrdí, že zaplatila sumu 784,54 eur (9 x 87,17 eur) a

žalobcovi vrátila všetky finančné prostriedky, ktoré jej reálne poskytol, dokonca mu zaplatila o 155,40 eur viac.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej (§ 373 ods. 3 C. s. p.) nevyjadril.

4. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v medziach odvolania žalovanej (§ 380 ods. 1 C. s. p.), v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. b), c) C. s. p. a dospel k záveru o potrebe zmeny rozsudku okresného súdu s poukazom na § 388 C. s. p., nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovanej v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

5. Odvolateľka tvrdila existenciu dovolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p.

5.1. Odvolacie námietky týkajúce sa väd v skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa môžu prejavíť v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktoré vyústilo do nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.).

5.2. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

6. K výhradám odvolateľky týkajúcim sa nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd iba stručne udáva, že sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a dopĺňa, že rozdiel medzi sumou 1.500,- eur a 568,02 eur je 931,98 eur ako uvádza súd prvej inštancie, nie 937,92 eur ako uvádza odvolateľka (súčet súm 568,02 eur a 937,92 eur je 1.505,94 eur). Okresný súd riadne vykonal a vyhodnotil dôkazy, z ktorých vychádzal pri rozhodovaní. Nesprávne však ustálil záver o poskytnutí revolvingového úveru žalobcom žalovanej vo výške 1.500,- eur. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalovaná požiadala žalobcu o poskytnutie úveru v tejto výške, čo korešponduje aj s obsahom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu (bod 5) a súčasne požiadala o započítanie pohľadávky s nesplatenými splátkami úveru z inej zmluvy o revolvingovom úvere (č. XXXXXXXXXXXX) s pohľadávkou podľa uzatváranej „novej“ zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č. XXXXXXXXXXXX), čo vyplýva rovnako z bodu 5 žiadosti žalovanej. Je pravdou, že žalovaná nepožiadala o započítanie zostatku skoršieho úveru v exaktnej výške 720,86 eur, požiadala však o započítanie pohľadávky v podobe nesplatených splátok pôžičky (úveru), prípadne ďalších záväzkov z uvedenej zmluvy bez ich vyčíslenia. Argumentácia odvolateľky, že v sume 720,86 eur sú započítané aj sumy, na zaplatenie ktorých by ju súd nezaviazal je k predmetu tohto konania bez právneho významu. Žalovanej nič nebránilo (od júla 2015, kedy o zápočet požiadala) uplatniť svoje práva týkajúce sa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v súdnom konaní. Napokon žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní neuviedla aká je výška správnej sumy, ktorá by mala byť započítaná (zápočet ako taký nespochybnila). Aj keď je žalovaná v postavení slabšej strany sporu, je nositeľkou dôkazného bremena. Odvolací súd potom pri ustálení správnej výšky poskytnutého úveru vychádzal zo zmluvne dojednanej písomnej sumy 1.500,- eur, z ktorej je potrebné odpočítať započítanú čiastku 720,86 eur, rozdiel je vo výške 779,14 eur. Žalovanej však bola reálne poskytnutá čiastka 629,14 eur. Rozdiel súm vo výške 150,- eur (779,14 eur - 629,14 eur) predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, o ktorý žalobca poskytnuté plnenie krátil. Súd prvej inštancie správne dospel k záveru (žalobca odvolanie nepodal), že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Pri ustálení výšky dlhu žalovanej mal preto správne vychádzať zo žalovanej reálne vyplatenej čiastky 629,14 eur. Tento záver je aj jediným dôvodom zmeny rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom.

6.1. Odvolací súd sa stotožňuje v plnom rozsahu so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala ňou utvrdenú úhradu 9 splátok úveru (784,53 eur) na rozdiel od žalobcu, ktorý evidenciou splácania úveru preukázal, že žalovaná zaplatila len sumu 568,02 eur. Z prehľadu splátok (č. I. 13 súdneho spisu), z ktorého vychádzal aj súd prvej inštancie, jasne vyplýva, že žalovaná uhradila 6 splátok po 87,17 eur v dňoch 31. 08. 2015, 01. 10. 2015, 05. 11. 2015, 09. 12. 2015, 13. 01. 2016 a 29. 01. 2016 a dňa 14. 10. 2016 sumu 45,- eur, ako presne uvádza súd prvej inštancie v bode 7 odôvodnenia jeho rozsudku. Aj v tomto smere žalovaná stíha dôkaznú povinnosť. Jej odvolacie tvrdenie, že dôkazy predložené žalobcom preukazujú, že mohla zaplatiť 9 splátok je nekonkrétne, bez výpovednej hodnoty a neopodstatnené. V oznámení o zosplatnení pohľadávky zo dňa 14. 08. 2016, na ktoré odvolateľka poukazuje, jej žalobca ako veriteľ oznámil, že k uvedenému dňu je v omeškaní s úhradou splátok č. 10, 11, 12. Odvolací súd dopĺňa, že pri mesačne dohodnutej splatnosti splátok, ako vyplýva z prehľadu ich splácania, žalovaná v čase od 31. 08. 2015 do 20. 01. 2016 pravidelne mesačne uhradila 6 splátok. Od februára 2016 do septembra 2016 neuhradila žiadne splátky (teda splátky poradové č. 7 až 14). Už v žalobe žalobca tvrdil, že sa so žalovanou dohodli na odklade splátok č. 7, 8, 9 a žalovaná prijala povinnosť splatiť ich ako splátky č. 37, 38, 39 (teda splátky pôvodne splatné vo februári, marci a apríli 2016). V oznámení o zosplatnení zo 14. 08. 2016 preto žalobca správne žalovanú informoval o tom, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 10, 11 a 12 (splatných v mesiacoch máj, jún a júl 2016, pozn. odvolacieho súdu). Z uvedených dôkazov ani náhodou nevyplýva ani len možnosť tvrdená žalovanou, že zaplatila 9 splátok úveru. Neúplnú splátku úveru (sumu 45,- eur) poukázala žalobcovi až 14. 10. 2016. Preukázané teda je, že žalovaná zaplatila žalobcovi 568,02 Eur.

7. Odvolací súd v zmysle skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z dohodnutej čiastky revolvingového úveru 1.500,- eur (ktorý je bez úrokov a bez poplatkov) bolo žalovanej reálne poskytnutých 1.350,- eur, z ktorých žalovaná vrátila 568,02 eur. Nezaplatený rozdiel je 781,98 eur. Povinnosť jeho zaplataenia uložil odvolací súd žalovanej podľa § 497 Obchodného zákonníka v spojení s § 9 ods. 1, 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 16. 07. 2015 (kedy bola úverová zmluva uzavretá) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11. 09. 2016 do zaplataenia (správnosť prisúdenia príslušenstva žalovanej pohľadávky žalovaná v odvolaní nespochybnila). Odvolací súd vychádzal z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka a z § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. Žalobu v časti zaplataenia istiny 150,- eur (predstavujúcej poplatok za poskytnutie úveru zrazený žalobcom pri vyplácaní úverovej sumy žalovanej) spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto čiastky od 11. 09. 2016 do zaplataenia zamietol.

8. Odvolací súd s poukazom na § 396 ods. 2 a § 262 ods. 1 C. s. p. rozhodol o nároku na náhradu trov celého konania, teda konania pred súdom prvej inštancie aj konania na odvolacom súde. Dôvodom je skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie. Odvolací súd aplikoval zásadu úspechu v konaní vyjadrenú v § 255 ods. 2 C. s. p. Žalobca celkovo požadoval 1.431,60 eur (1.335,66 eur z titulu úveru a 95,94 eur z titulu nákladov na mimosúdne vyrovnanie), úspešný bol v časti 781,98 eur. Jeho úspech je 54,62 % a neúspech 45,38 %, čo predstavuje pomer jeho úspechu a neúspechu žalovanej 9,24 %. Odvolací súd preto žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 9,24 % v zákonom stanovenej paričnej lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 2 C. s. p.). Odvolací súd nezistil nijaké dôvody pre určenie dlhšej lehoty na plnenie, ani dôvody, pre ktoré by žalobcovi nemal náhradu trov konania priznať.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o zamietnutí žaloby zostal nedotknutý.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).